

Til lovforslag nr. L 5. Betænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 10. december 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

(Kapitalpension, rateopsparing og selvpension)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til industriministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation

Der er af industriministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af industriministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan dog stemme for det af industriministeren stillede ændringsforslag, og mindretallet bemærker i øvrigt:

Lovforslaget er endnu et skud på stammen af lovregler, der alene har til formål at skabe mere bureaukrati i erhvervsliv og offentlig sektor.

Fremskridtspartiet ser ikke noget behov for denne nye bureaukratiordning. Investeringer i aktiepuljeordninger osv. er ikke et spil, hvor alle automatisk vinder. Det er kun i »Alice i Eventyrland«, alle vinder på alle spil.

Det må være op til den enkelte at sætte sig ordentligt ind i, hvad det vil sige at anbringe sine penge i pensionsordninger, og hvad det vil sige, når disse penge geninvesteres. Lovforslaget er med til at lave ansvarsforflygtigelse. Befolkningen skal ikke yderligere bibringes den opfattelse, at staten kommer hjælpende til, hver gang man dummer sig.

Lovforslaget er derfor aldeles unødvendigt. I stedet er det op til forholdet mellem den enkelte bank/finansieringsinstitution og kunden at aftale, hvorledes engagementet skal forløbe. Lovforslaget giver folk en falsk tryghedsfølelse. Mange vil efter en eventuel vedtagelse af lovforslaget i endnu mindre grad sætte sig ind i, hvad de gør, for »staten overvåger«. Det gør staten ikke, staten forlanger bare mere papir. Fremskridtspartiet kan derfor ikke anbefale lovforslaget.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (SF):

1) Den foreslåede § 42 b affattes således: